

af disse Forslag nogen og ikke mindre Indtægtsopgang. Følge det første af disse Forslag, jeg har filltet, skulle Postanvisninger betales med 8, 12 og 16 Ore, respektive for Sommer indtil 20 og 60 Kr. og for Sommer over 60 Kr., og ifølge det andet Forslag skulle Postopkrævninger betales med 16 Ore, 24 Ore og 32 Ore for Beløb af samme Størrelse. Herved ster 2 Forandringer ved begge disse Forslag. Den ene er den, at Grændserne for de Summer, der affendes, forandres Noget; nu ere Grændserne 30 Kr., 60 Kr. og Beløb derover; jeg foreslaar, at Grændserne skulle være 20 Kr., 60 Kr. og Beløb derover. Det er blevet sagt, at det er udemokratist at nedsætte Grændsen fra 30 Kr. til 20 Kr. Det spiller ikke nogen Rolle hverken fra et demokratist eller udemokratist Standpunkt. Det er et Udtryk, som den ærede Ordfører har forelsket sig i. Der er mange andre Ting i Loven, som ogsaa kunne kaldes demokratist eller udemokratist, det hører ikke hjemme her. Det, der er Tale om, er, hvorvidt det er en passende Betaling for de Ydelser, der herved forlanges af Postvæsenet. Det maa i det Hele taget siges, at det er en urigtig Skala, man nu opstiller, at fordi en Sum bliver dobbelt saa høj, skal Betalingen ogsaa blive dobbelt saa høj; thi Postvæsenets Ansvar stiger i ingen Henseende med Summens Størrelse. Man kan i Grunden næsten sige, at det aldeles ikke stiger med Summernes Størrelse, i alt Fald i en overordentlig ringe Grad, og det er derfor rigtigt at nærme Taxterne til hinanden. Fremdeles hvad Postanvisninger angaar, da bør disse være billigere end Pengebreve; de dreie sig om mindre Summer. Pengebreve indtil 200 Kr. koste 24 Ore, og Postanvisninger paa 60 Kr. ville allerede koste 24 Ore efter Ministerens Forslag, og naar de overtige 60 Kr., blive de ligesaa dyre som Pengebreve, og saa have Folk tilmed den Uleilighed selv at skulle hen paa Posthuset eller jende et Bud paa Posthuset, som maaste ligge temmelig langt borte, for at faae deres Penge, medens et Pengebrev bliver bragt ind i Huset. Postvæsenets Uleilighed og Modtagerens Fordel ved Postforsendelsen er altsaa ringere ved Postanvisningen end ved Pengebrevet. Derfor bør Betalingen for Postanvisningen ubetinget ikke naae det Samme som Minimum for Pengebreve. Paa den anden Side vil Postvæsenet indvinde en Del, naar man fastsætter, at der for Postanvisninger mellem 20 og 30 Kr. skal gives 12 Ore i Stebet for 8 Ore. Der vil indvindes ligesaa Meget, som der vil tabes ved, at man nedsætter Betalingen for Anvisningerne fra 30 til 60

Kr. fra 16 til 12 Ore. Hvad der nu forsendes over 60 Kr., er forholdsvis overordentlig lidt og spiller en meget ringe Rolle i fiffal Henseende. Derfor Taxten for Postanvisninger over 60 Kr. bliver sat ned til 16 Ore, vil der uden Spørgsmaal komme en Forøgelse. Hvad Postopkrævninger angaar, da er Postvæsenets Uleilighed betydelig større end ved Postanvisninger, og her har jeg foreslaet Satsene trufne nærmere sammen, men saaledes at Gjennemsnittsummen er bleven den samme, men det medfører en Del Forhøielse, idet der er langt flere af de lavere Beløb end af de høiere. Jeg tror, at disse to ville omtrent gaa lige op, og jeg vil anbefale den høitærede Minister at tage imod dem. De Forslag, der i denne Henseende ere stillede dels af den høitærede Minister og dels af Udvalget, maa jeg aldeles bestemt fraraade. Den høitærede Ministers Forslag gaar ud paa at indføre Titalshytemet for begge disse tilligemed andre Posttaster, og det har jeg allerede udtalt mig imod. Udvalget eller Udvalgets Flertal — jeg erindrer ikke, om Udvalgets Mindretal er med — foreslaar ligesom ogsaa den høitærede Minister, at der skal kræves en høiere Afgift af Postanvisninger og Postopkrævninger af over 90 Kr., men derved gjør man Betalingen for Postanvisninger paa 90 Kr. høiere end for Pengebreve. En Postanvisning paa 100 Kr. vil herefter blive efter Ministerens og Udvalgets Forslag 8 Ore dyrere end Pengebrev paa 200 Kr., og det er den mest forbausende Modsigelse, Noget har kunnet sætte ind i en Postlov. Under Nr. 19 har jeg stillet Forslag om, at Postopkrævningsblanketterne skulle være blanke paa Bagsiden. Jeg har naturligvis ingenlunde overset det, som den ærede Ordfører mente, at ingen Anden havde set undtagen han. Jeg har fuldkommen vel set det, det kan den ærede Ordfører være ganske sikker paa. Jeg kjender ogsaa min Postlov, og jeg har maaste kjendt den, førend den ærede Ordfører har kjendt den. Jeg lægger Bægt paa, at Postopkrævningsblanketterne ere helt og holdent blanke paa Bagsiden eller i alt Fald, hvis den høitærede Minister vil lægge Bægt paa, at der er en meget større Del blank af den end den lille nævnte Rippon. Det forholder sig ikke, som den ærede Ordfører bemærkede, at det er nødvendigt for Postvæsenet at indsamle disse Blanketter og gjemme dem. Thi som Forholdene ere nu, skal det ikke indamle og gjemme Postopkrævningsbrevene. Det er Postvæsenet fri for at gjøre, thi dem maa det levere fra sig, det maa nøies med Rvitteringen derfor, og det Samme vil det kunne gjøre med Hensyn til Postopkræv-